

Een nieuwe naam

Onderduiken

In de Tweede Wereldoorlog moesten vooral veel Joden onderduiken voor de Duitsers en een veilige schuilplaats zoeken. Ze kregen een nieuwe naam, een nieuw persoonsbewijs en soms verfd en ze hun haar blond.

Joodse onderduikers kregen een nieuwe naam, een nieuw persoonsbewijs en soms verfd en ze hun haar blond. Zo hoopten ze te ontsnappen aan de Duitsers.

Als onderduiker was je altijd in gevaar. Je kon niet zomaar iedereen vertrouwen. Soms wisten of dachten mensen dat iemand onderduikers verborgen hield. Wat moest je doen in zo'n situatie? Betalen en hopen dat de briefschrijver zijn mond zou houden? Maar zou hij je dan niet alsnog aangeven bij de Duitsers als je betaald had? Je kon immers niemand vertrouwen.

Dan de onderduikers maar naar een ander adres brengen of toch maar verstoppen en hopen dat ze niet gevonden werden bij een huiszoeking? Onderduiken was levensgevaarlijk voor de onderduiker en degene die hem hielp. Als je werd gepakt, kon je de doodstraf krijgen.